

kommunerne overføres og i bymæssigt bebyggede Landkommuner allerede for en stor Del er overført, uden at saadan Protest har foreligget. Ved den sidste Femtedels Overvæltning til de bymæssigt bebyggede Dele af en Landkommune bliver der ganske naturligt Tale om en 20 pCts Skatteforøgelse, og det kan selvfølgelig heller ikke være uden Indflydelse paa Kreditforeningernes Stilling. Vil de protestere det ene Sted, maa de ogsaa protestere det andet. Jeg mener for øvrigt, at der ikke er nogen Grund til at protestere; jeg tror ikke, Forholdet i nogen nævneværdig Grad vil berøre Realkrediten her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Fibiger gjorde den for mig overraskende Bemærkning, at det konservative Folkeparti fortsat stod paa Princippet Grundskyld. Men jeg opfattede ham saaledes, at det konservative Folkeparti vel fremdeles stod paa Princippet, men samtidig tillige paa det Princip, at de ikke vilde gennemføre Princippet. Det skal staa som en stedse uforandret Sætning i deres Program, men Princippet skal ikke gennemføres.

Endelig vil jeg bemærke til det ærede Medlem Hr. Henningsen, at han har opfattet mine Udtalelser forkert, hvis han har opfattet dem saaledes, at jeg skulde have sagt, at man maatte undgaa en Forskydning fra de bymæssigt bebyggede Dele paa Landet til de store Landbrugsejendomme. Det har jeg ikke udtalt mig om. Det, jeg har sagt, ogsaa nu i Dag, er, at jeg har villet undgaa en Forskydning fra de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne til de mindre Landbrugsejendomme, og jeg er fortsat af den Opfattelse, at en saadan Forskydning politisk vil være overordentlig vanskelig baade for Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne. Jeg tror, at de 3 Partier vil være lige interesserede i at hindre en saadan Overvæltning. Skulde det imidlertid vise sig, at man fra Venstres og det radikale Venstres Side vil se bort fra denne Forskydning, maa vi tage det under Overvejelse. Men jeg vil dog trods det ærede Medlem Hr. Henningsens Bemærkning fortsat hævde, at jeg anser en saadan Forskydning for uheldig og egentlig ogsaa ubillig.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen spurgte mig om, hvor højt jeg mente, man kunde gaa med Beskatningen af faste Ejendomme. Det forekommer mig, at Spørgsmaalet er helt meningsløst, for hvem kan i det hele taget svare paa, hvor høj Beskatningen kan blive paa faste Ejendomme?

Den har været i stadig Stigning. I hvert Fald kan man, hvis man gennemgaaer Udviklingen i Perioder, konstatere en fortsat Stigning, og jeg skulde meget tro, at dersom man lader Lovforslaget uvedtaget, saaledes at man beholder de bestaaende Forhold, vil man ogsaa frem i Tiden i en Række Landkommuner, en Række Amtskommuner komme til at konstatere en fortsat Stigning i Ejendomsskatterne. Ude i Landkommunerne og Amtskommunerne beskatter man jo, i hvert Fald til Dels, fast Ejendom efter det Skattebehov, man har, og det vil man ganske utvivlsomt blive ved med at gøre. Derfor forstaar jeg heller ikke Bemærkningen om, at man skal fiksere Ejendomsskatterne ude i Landkommunerne. De bliver jo ifølge Lovforslaget fikseret i Købstadkommunerne, men hvorledes man skulde kunne gøre det ude i Landkommunerne, det forstaar jeg ikke. Jeg tror, de aller fleste Sogneraad, eller i hvert Fald en Mængde, kunde blive overordentlig vanskeligt stillet, hvis de havde en Begrænsning i deres Adgang til at lægge Skat paa fast Ejendom og var tvunget til at lægge den paakrævede forøgede Skattebyrde over paa Indkomsten. For det maa vi jo ikke glemme, at naar man ude i Landkommunerne og i Amtskommunerne til Stadighed har fastholdt Princippet om at beskatte fast Ejendom i udpræget Grad, saa er det, fordi man har anset en saadan Skatteordning som den, man har haft derude, for at være den mest hensigtsmæssige. Og jeg tror, man fortsat vil stille sig paa det Standpunkt, i hvert Fald i en overordentlig stor Mængde af vore Landkommuner.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen sagde, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man øvede Uretfærdighed eller ikke ved i et givet Tilfælde, hvor en Bygning var brændt, at lægge for megen Skat paa Jorden, ikke kunde være afgjort i de Bemærkninger, som jeg havde fremsat, thi Assurancesummen, som blev udbetalt vedkommende, skulde denne jo bruge til Prioriteter eller til Genopbygning af Ejendommen. Nej, hvis Eksemplet overhovedet skal have nogen Værdi i denne Debat, saa bliver der ikke Tale om nogen Genopførelse af den nedbrændte Bygning. Eksemplet kan kun have Værdi i det Tilfælde, at man ikke igen vil bebygge Grunden, thi hvis man genopfører Ejendommen, saa tilvejebringer man jo de Tilstande, der forelaa, da man nedfældede Ejendomsskylden paa den paagældende Ejendom. Derfor er Bemærkningen om, at den paagældende skal bruge Pengene til at genopføre Ejendom-